

مدیریت بهینه مصرف آب در مزارع تولید پنبه

داود اکبری نودهی*، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

چکیده

این تحقیق در شرق استان مازندران و روی محصول پنبه صورت پذیرفت. مقادیر بهینه آب مصرفی در شرایط محدودیت زمین و محدودیت آب برای منطقه مورد نظر، ارزیابی شد. با تاثیر دادن مقدار بارندگی بر تابع تولید، روابط بهینه آب مصرفی در شرایط محدودیت زمین و محدودیت آب تعدیل گردیدند. نتایج نشان داد روابط تعدیل شده به میزان بارندگی وابستگی دارند. نتایج حاصل از محاسبات انجام شده نشان داد با افزودن مقدار بارندگی فصل رشد در تابع تولید، تابع تولیدی با ضرایب متفاوت با تابع تولید اولیه که بدون تاثیر بارندگی در فصل رشد محاسبه می شد بدست می آید. رابطه حاصله از مقادیر W_w و R نشان داد با افزایش مقدار بارندگی در فصل رشد مقدار W_w به صورت غیر خطی کاهش یافت. بدین ترتیب که با اعمال ضریب بارندگی در فصل رشد در روابط مربوط به مقادیر بهینه مصرف آب آبیاری و تاثیر آن محاسبات می توان در استفاده از منابع آب موجود صرفه جویی بیشتری نمود. این گونه صرفه جویی ها در ابعاد کلان خود می تواند موجب افزایش سطح زیر کشت در هر منطقه شود. با تحلیل فراوانی برای دوره های برگشت مختلف مقادیر بهینه آب مورد نیاز نیز بدست آمد. بنابراین با استفاده از تحلیل فراوانی می توان نتیجه گرفت مثلاً، اگر احتمال وقوع باران در فصل رشد با احتمال ۸۰٪ مورد نظر باشد پس بایستی مقدار W_w برای پنبه در منطقه ۱۸۰ میلی متر باشد. لذا با این احتمال وقوع و مقدار منابع آب موجود می توان تخمین مناسبی از سطح زیر کشت محصول مورد نظر را تعیین نمود.

واژه های کلیدی: باران فصل رشد، پنبه، بهینه سازی مصرف آب، استان مازندران

مقدمه

در حال حاضر نیاز به تولید محصولات زراعی موجب استفاده بیش از حد آبهای زیر زمینی و در نتیجه بیلان آب در بسیاری از آبخوان‌های زیرزمینی منفی می‌باشد یعنی سالانه بیش از ۸ میلیارد متر مکعب از منابع غیر قابل تجدید آب‌های زیر زمینی کشور بیشتر برداشت می‌شود (۳). برای مقابله با این بحران روش کم آبیاری برای استفاده بهینه از منابع آب پیشنهاد شده است تا بازده مصرف آب را افزایش دهد. در تحلیل بهینه‌سازی کم آبیاری به خاطر منظور نکردن بعضی عوامل از جمله باران فصل رشد در تابع تولید محصول مقدار خطر پذیری وجود دارد. بنابراین اثر باران فصل رشد در تحلیل بهینه‌سازی کم آبیاری جهت مدیریت منابع آب بایستی مد نظر قرار گیرد (۳). این روش در سال‌های اخیر توسط راکستورم و همکاران (۲۰۰۳) به منظور تامین بخشی از تبخیر و تعرق و استفاده بهینه از منابع آب معرفی گردیده است. انگلیش (۱۹۹۰) بیان می‌دارد در کم آبیاری، مقدار بهینه آب مصرفی فصل رشد به روش تحلیل اقتصادی توابع تولید محصول - آب و هزینه - آب تعیین می‌شود. با استفاده از این روش مقدار بهینه آب مصرفی فصل رشد محصولات مختلف زراعی توسط محققین مختلف ارائه شده است (۶، ۷). در این روش تابع تولید محصول آب بدون توجه به میزان بارندگی در فصل رشد به دست آمده و به کار گرفته شده است. بنابراین نتایج حاصل فقط برای شرایطی که در آن تابع تولید محصول - آب به دست آمده صادق است و در شرایط دیگر با میزان بارش متفاوت در فصل رشد کاربرد ندارد (۵). اثر بارش فصل رشد در تحلیل بهینه‌سازی کم آبیاری برای محصول پنبه و گندم توسط سپاس‌خواه و اکبری (۲۰۰۵) تحلیل شده است. تحلیلی نیز بر همین اساس به منظور بهینه‌سازی آب آبیاری و کود نیتروژن برای ذرت توسط زند پارسا و سپاس‌خواه (۲۰۰۱) انجام شده است. زانگ و اويس (۱۹۹۹) با اضافه نمودن مقدار بارندگی فصل رشد در تابع تولید گندم در شرایط آب و هوایی مدیترانه‌ای به این نتیجه رسیدند با افزایش میزان بارندگی، مقادیر بهینه آب مصرفی کاهش یافته است. به طوری که با مقدار بارندگی ۲۵۰ میلی‌متر، مقدار آب مصرفی (W_w) ۲۶۰ میلی‌متر، و با مقدار بارندگی ۴۵۰ میلی‌متر مقدار آب مصرفی (W_w) به ۶۰ میلی‌متر رسیده است. در این تحقیق تحلیل فراوانی مقادیر بهینه آب مورد نیاز جهت تعیین مناسب‌ترین تابع توزیع با دوره برگشت‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته و با پیش بینی مقدار باران فصل رشد مقادیر بهینه آب مصرفی به دست آمد.

مواد و روش‌ها

به منظور تعیین تابع تولید پنبه جهت مدیریت بهینه مصرف آب در مزرعه، آزمایشی بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی، در چهار تکرار و به مدت ۲ سال منتهی به سال ۱۳۸۳ در ایستگاه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران (بایکلا) به اجرا در آمد. این ایستگاه در شمال شهر نکا

Archive of SID

در عرض ۳۶ درجه و ۲۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۳۰ دقیقه شرقی و ارتفاع ۴ متر از سطح دریا قرار دارد. متوسط بارندگی منطقه ۶۲۰ میلی متر، متوسط درجه حرارت منطقه ۱۷ درجه سانتی گراد، متوسط رطوبت نسبی ۷۰٪ و متوسط تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A، ۱۳۰۰ میلی متر می باشد. خاک منطقه مورد آزمایش سیلتی-رسی و ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دائم آن به ترتیب ۳۲ و ۱۵/۸ درصد وزنی و جرم مخصوص ظاهری خاک منطقه ۱/۳۳ گرم بر سانتی متر مکعب می باشد. تیمارهای آبیاری شامل صفر (بدون آبیاری)، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی گیاه (مقدار آب بکار برده شده در ۱۰۰ درصد نیاز آبی) بوده اند. جهت اعمال تیمارها آبیاری به صورت شیاری و با استفاده از کنتور حجمی و در کرت هایی به ابعاد ۱۵×۴/۸ متری انجام گردید. زمان آبیاری بر اساس ۶۰٪ تخلیه مجاز رطوبت و مقدار آب آبیاری بر مبنای رساندن رطوبت خاک تا عمق ۶۰ سانتی متری به حد ظرفیت مزرعه محاسبه گردید. پنبه رقم ساحل در اواخر اردیبهشت و به میزان ۴۰ کیلوگرم بذر در هکتار و به وسیله دست در روی خطوط به فاصله ۱۰ سانتی متر و عمق ۵ سانتی متر و فاصله خطوط ۸۰ سانتی متر کشت گردید. تنک کاری ۳ هفته بعد از کاشت (هنگام ۳ برگه شدن) انجام و فاصله بوته ها در روی ردیف های کشت در ۲۰ سانتی متری تثبیت گردیدند. مقدار آب آبیاری تیمارها بصورت شیاری و با استفاده از کنتور حجمی ۲ اینچی و بر مبنای رساندن رطوبت خاک در عمق ریشه (عمق ریشه بسته به مراحل رشد گیاه متفاوت در نظر گرفته شده است) به حد ظرفیت زراعی تعیین گردید. سطح آب زیرزمینی در طی انجام آزمایش بین ۵ تا ۱۰ متر نوسان داشته است. مقدار عمق آب آبیاری بصورت رابطه زیر محاسبه گردید:

$$d = \frac{(\theta_{fc} - \theta_w) Z \rho_b}{10}$$

که در آن θ_{fc} : رطوبت وزنی خاک در حد ظرفیت زراعی (درصد)، θ_w : رطوبت وزنی خاک در زمان آبیاری (درصد)، Z : عمق ریشه (سانتی متر) و ρ_b : وزن مخصوص ظاهری خاک (گرم در سانتی متر مکعب) می باشد. اندازه گیری مقدار رطوبت خاک بصورت وزنی و تا عمق ۹۰ سانتی متری صورت گرفته است. برداشت محصول طی سه چین و از دو ردیف میانی هر تیمار به طول ۲/۵ متر و بوسیله دست انجام شد. داده های آزمایش با استفاده از نرم افزار MSTAT-C مورد تجزیه قرار گرفت و میانگین های تیمارها از طریق آزمون چند دامنه ای دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند.

انگلیش (۱۹۹۰) روابطی برای تعیین مقادیر بهینه آب آبیاری ارائه کرد. بر اساس این روابط تابع هزینه خطی و تابع تولید از نوع درجه دوم و به شکل زیر می باشند:

$$y(w) = a_1 + b_1 w + c_1 w^2 \quad (1)$$

$$c(w) = a_2 + b_2 w \quad (2)$$

که: w مقدار آب آبیاری (mm)، $y(w)$ عملکرد محصول (kg/ha)، $c(w)$ هزینه و $(a_2, a_1, b_1, c_1, b_2)$ ضرایب تابع تولید و هزینه می باشند.

مقدار آب مصرفی که بیشینه عملکرد را به همراه دارد (W_m) با مشتق گیری از تابع تولید بدست می آید:

$$W_m = - \frac{b_1}{2c_1} \quad (3)$$

برای مقدار مطلوب آب مصرفی هنگامی که زمین عامل محدود کننده باشد (W_1)، به قرار زیر بهینه می شود:

$$W_1 = \frac{b_2 - P_c b_1}{2P_c c_1} \quad (4)$$

که در آن P_c قیمت واحد وزن محصول (کیلوگرم) بر حسب واحد پول می باشد.

مقدار مطلوب آب مصرفی هنگامی که با محدودیت آب مواجه باشیم (W_w) خواهیم داشت:

$$W_w = \left(\frac{P_c a_1 - a_r}{P_c c_1} \right)^{1/5} \quad (5)$$

در این تحقیق مقدار باران فصل رشد (R) به مقدار آب اضافه و تابع تولید و مقدار بهینه آب مصرفی به صورت زیر اصلاح گردید (۲):

$$Y(W) = c'_1 W^2 + W(b'_1 + 2c'_1 R) + c'_1 R^2 + b'_1 R + a'_1 \quad (6)$$

در معادله فوق $W = (R+W)$ و a, b, c ضرایب رابطه تابع تولید با اضافه شدن بارندگی می باشد.

بنابراین با تاثیر بارندگی فصل رشد مقدار W_w برابر است با:

$$W_w = \left(\frac{P_c a'_1 - a_r + P_c (c'_1 R^2 + b'_1 R)}{P_c c'_1} \right)^{1/5} \quad (7)$$

در معادله جدید عبارت $P_c (b'_1 R + c'_1 R^2)$ بر مقدار W_w اضافه گردیده است.

و مقدار W_1 به صورت زیر به دست آمد:

$$W_1 = \frac{b_r - P_c b'_1}{2P_c c'_1} - R \quad (8)$$

با توجه به کل حجم آب تامین شده (W_T) و مقدار آب مصرفی در برنامه ریزی کم آبیاری (W) کل سطح قابل آبیاری (A) برابر است با:

$$A = \frac{W_T}{W} \quad (9)$$

اصول نظری تشریح شده برای داده های تولید محصول پنبه در ایستگاه تحقیقات زراعی بایع کلا استان مازندران به کار گرفته شده است.

نتایج و بحث

با استفاده از نتایج حاصل از آزمایش های صحرائی انجام شده در منطقه مورد مطالعه نتایج حاصل از کشت پنبه در ۶ تیمار به صورت جدول ۱ بیان گردید. در این جدول، عملکرد محصول نسبت به مقدار آب مصرفی ارائه شده است.

با کاربرد معادله ۶ و بر اساس مقادیر آب مصرفی و عملکرد تابع تولید محصول در منطقه بدون در نظر گرفتن باران فصل رشد به صورت زیر بدست آمد:

$$Y(W) = 0.0132W^2 + 1.052W + 1652/6 \quad R^2 = 0.98 \quad (10)$$

جدول ۱: مقادیر آب آبیاری و عملکرد حاصله در تیمارهای مختلف

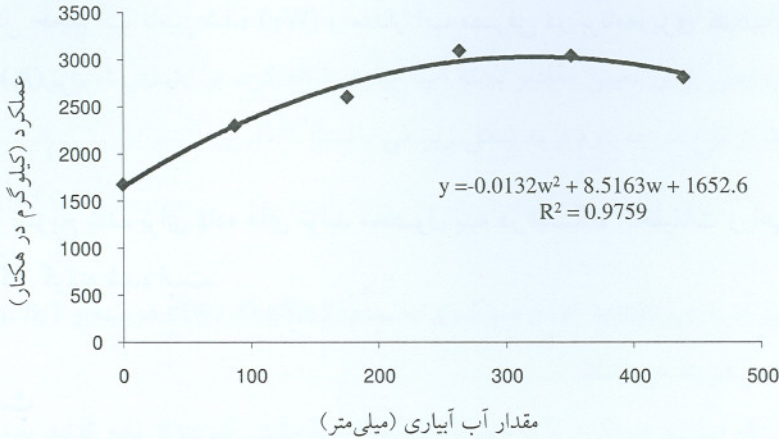
تیمارهای آبیاری	عمق آب آبیاری (mm)	عملکرد پنبه (kg/ha)
I_0	۰	۱۶۷۹d
I_1	۸۸	۲۳۰۵c
I_2	۱۷۶	۲۶۰۸b
I_3	۲۶۴	۳۰۹۹a
I_4	۳۵۲	۳۰۴۷a
I_5	۴۴۰	۲۸۱۶ab

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم اختلاف معنی دار می باشد

در شکل ۱ رابطه میزان مصرف آب و عملکرد پنبه بدون در نظر گرفتن مقدار بارندگی فصل رشد نشان داده شده است. اگر در منطقه مورد نظر در سال زراعی ۱۳۸۳-۱۳۸۱ که آزمایش انجام گردید، میزان بارندگی برابر با ۱۵۵ میلی متر را به میزان آب مصرفی (آب مصرفی + بارندگی) اضافه کنیم، تابع تولید به صورت زیر بدست می آید که در آن W برابر با آب مصرفی به اضافه میزان بارندگی می باشد.

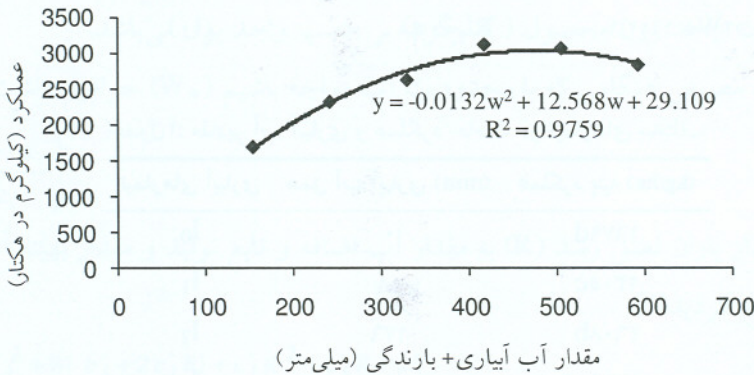
$$Y(W) = -0.0132W^2 + 1.21W + 17 \quad (11)$$

Archive of SID

شکل ۱- رابطه میزان مصرف آب و عملکرد پنبه بدون اعمال بارندگی فصل رشد

بر این اساس شکل ۲ رابطه عملکرد محصول نسبت به مجموع آب آبیاری و بارندگی فصل رشد را نشان می دهد. بر این اساس مشاهده می شود تابع تولید به اندازه مقدار بارندگی فصل رشد جابجا شده است.

شکل ۲- رابطه میزان مصرف آب و عملکرد پنبه با اعمال بارندگی فصل رشد

تابع هزینه در منطقه با توجه به هزینه های ثابت و متغیر به صورت زیر بیان گردید:

هزینه تولید پنبه، بدون منظور کردن هزینه آبیاری، با قیمت های سال ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ برابر ۶۲۶۸۰۰۰ ریال می شود. این هزینه شامل هزینه تهیه زمین، کاشت، بذر، کوددهی، سمپاشی و کاربرد علف کش، تنک کردن، برداشت، انتقال محصول و نیز اجاره زمین می باشد. هزینه تولید محصول در آبیاری کامل ۷۲۹۶۶۶۸ ریال است. مقدار آب لازم برای حداکثر محصول با استفاده از تابع تولید و رابطه ۳ برابر با ۳۲۷ میلی متر می باشد.

با فرض اینکه هزینه های کاشت و برداشت برای مزارع فاریاب و بدون آبیاری برابر باشند مقدار ضریب b_2 در تابع هزینه (رابطه ۲) به صورت زیر محاسبه گردید:

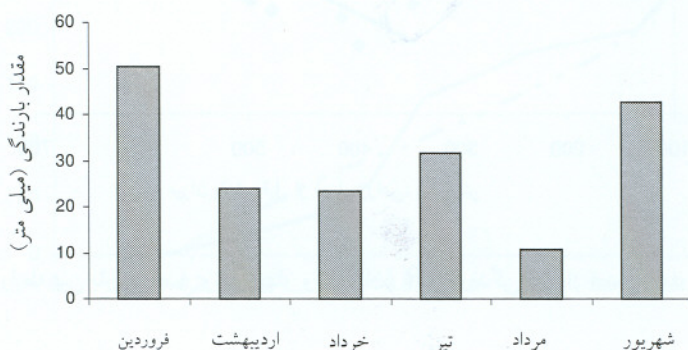
$$7296668 = 6268000 + b_2 W$$

(۱۲)

با احتساب مقدار ۳۲۷ میلی متر آب لازم برای حداکثر محصول مقدار b_2 برابر با ۳۱۹۴ می باشد. بنابراین تابع هزینه به صورت معادله زیر به دست آمد:

$$C(W) = 6268000 + 3194W \quad (13)$$

برای برنامه ریزی منابع آب در تولید پنبه شرایط محدودیت آب حکم فرماست. بنابراین در تحلیل کم آبیاری مقدار بهینه آب محاسبه می شود. این محاسبه بر اساس قیمت پنبه ۳۵۰۰ ریال بر کیلوگرم در سال ۱۳۸۰-۱۳۸۱ و ضرایب رابطه ۱۰ و ۱۲ و مقادیر بارندگی فصل رشد در سال های مختلف در جدول ۲ نشان داده شده است. توزیع میانگین بارندگی ماهانه در فصل رشد سال ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ برابر با ۱۵۵ میلی متر در شکل ۳ ارائه شده است.

شکل ۳- بارش ماهانه در دوره فصل رشد (۱۳۸۱-۱۳۸۲)

رابطه بین W_w و بارش فصل رشد R به صورت زیر به دست آمده است (جدول ۲):

$$W_w = -0.0065R^2 - 0.4R + 322 \quad R^2 = 0.99 \quad (14)$$

که در آن، W_w : مقدار بهینه آب آبیاری در شرایط محدودیت آب بر حسب میلی متر و R : مقدار بارش فصل رشد بر حسب میلی متر می باشد.

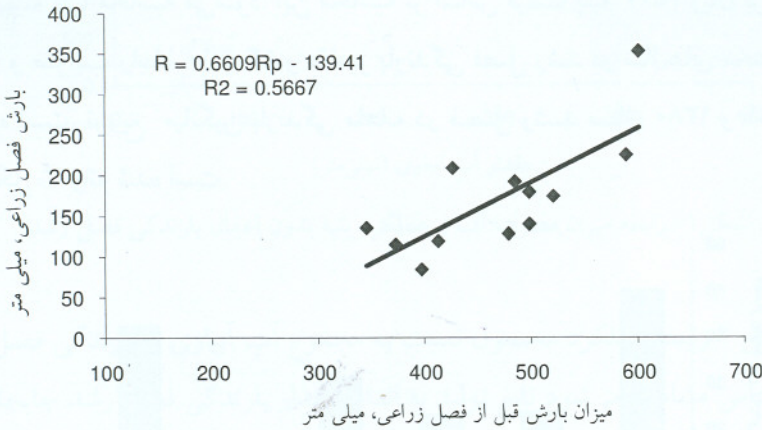
جدول ۲ تخمین مقادیر بهینه آب آبیاری بر اساس باران فصل رشد را نشان می دهد. در جدول ۲ مشاهده می گردد که در سال های ۱۳۷۰، ۱۳۷۲، ۱۳۷۵، ۱۳۸۰، ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ به خاطر زیاد بودن بارش فصل رشد، مقدار W_w صفر می باشد. با کاهش بارش فصل رشد مقدار W_w افزایش می یابد. زانگ و اویس (۱۹۹۹) نیز گزارش نمودند که با افزایش بارندگی فصل رشد و اعمال آن در تابع تولید مقدار W_w کاهش می یابد.

کاربرد معادله ۱۴ به پیش بینی بارش فصل رشد وابسته است. رابطه بین مقدار بارش فصل رشد R و بارش پائیز و زمستان قبل از فصل رشد R_p برای منطقه مورد مطالعه به صورت زیر می باشد:

$$R = 0.76R_p - 139.4 \quad R^2 = 0.57 \quad (15)$$

Archive of SID

با استفاده از معادله ۱۵ و مقدار بارش در فصل پاییز و زمستان و قبل از فصل رشد مقدار بارش فصل رشد تخمین زده می شود. در شکل ۳ رابطه بین بارندگی فصل رشد و غیر فصل رشد مشخص گردیده است. سپس به کمک مقدار بارش فصل رشد مقدار W_w از معادله ۱۴ تخمین زده می شود. از روی این مقدار و مقدار منابع آبی موجود می توان مساحت زیر کشت پنبه را مشخص نمود.

شکل ۴- رابطه بین بارش فصل رشد (بهار و تابستان) R و بارندگی قبل از فصل رشد (پاییز و زمستان) R_p

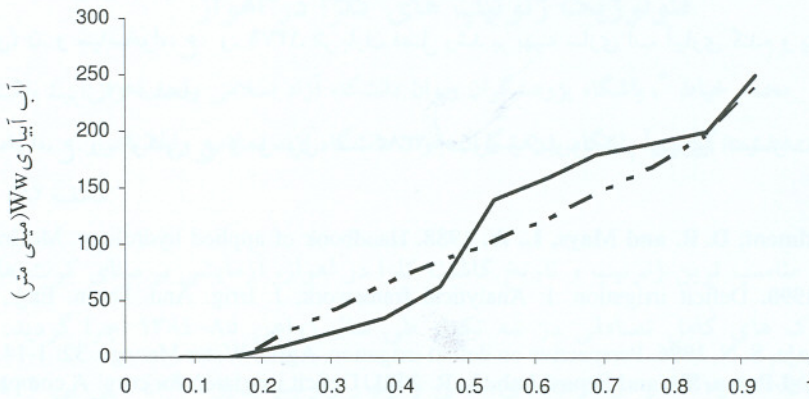
جدول ۲: بارش فصل رشد برای پنبه و تخمین آب آبیاری بهینه تحت شرایط محدودیت آب

سال	بارش فصل رشد (mm)	کل آب کاربردی (W_w) (mm)
۱۳۶۹	۱۱۴	۱۹۶/۵
۱۳۷۰	۱۷۹	۰
۱۳۷۲	۲۰۹	۰
۱۳۷۳	۱۲۷/۵	۱۷۰
۱۳۷۵	۲۲۴/۵	۰
۱۳۷۷	۱۳۹/۵	۱۴۴
۱۳۷۹	۱۳۴/۸	۱۵۴
۱۳۸۰	۱۷۴/۱	۰
۱۳۸۱	۱۹۱/۸	۰
۱۳۸۲	۳۵۲/۱	۰
۱۳۸۳	۱۱۸/۷	۱۸۷/۶
۱۳۸۴	۸۴	۲۴۷

$$P = \frac{m}{n+1}$$

(۱۶)

که در آن P احتمال وقوع، m رتبه هر کدام از مشاهدات و n تعداد مشاهدات می باشد. توزیع احتمال وقوع مقادیر مختلف W_w در شکل ۲ نشان داده شده است. مناسب ترین تابع توزیع برازش داده شده با این داده ها، با استفاده از بسته نرم افزاری SMADA توزیع نرمال می باشد. با استفاده از این تابع برای احتمال وقوع ۵۰ و ۸۰ درصد مقدار W_w به ترتیب ۹۵ و ۱۸۰ میلی متر بدست می آید و برای برنامه ریزی منابع آب آبیاری بکار برده می شود.

احتمال و بیول (P)

شکل ۵- توزیع نرمال و احتمال وقوع آب آبیاری بهینه (W_w) برای پنبه
(خط چین داده های واقعی و خط ممتد توزیع داده ها است)

در این تحقیق میزان بارش فصل رشد در تحلیل اقتصادی مقدار بهینه آب آبیاری در فصل رشد (W_w) برای محصول پنبه بکار برده شد. در این تحلیل، رابطه تعیین W_w در سال های مختلف با مقادیر مختلف بارش فصل رشد ارائه گردید، که در آن ضرایب تابع تولید محصول با در نظر گرفتن بارش فصل رشد به کار رفته است.

بر اساس این رابطه مقدار W_w در سال های مختلف با افزایش میزان بارش فصل رشد کاهش می یابد. بر اساس نتایج حاصل، رابطه درجه دوم برای تعیین مقدار W_w از روی میزان بارش فصل رشد تهیه شد. برای محصول پنبه در منطقه مازندران، برای ۶ سال از ۱۲ سال، آبیاری در فصل رشد لازم نیست و بارش فصل رشد کفایت می کند. برای این گیاه بر اساس میزان بارش پائیز و زمستان قبل از فصل رشد (بهار و تابستان) میزان بارش فصل رشد از روی رابطه پیشنهادی قابل پیش بینی است و سپس بر اساس میزان بارش فصل رشد مقدار تخمینی W_w تعیین می شود. با استفاده از مقدار W_w و مقدار منابع آب آبیاری موجود، سطح زیر کشت پنبه برنامه ریزی می شود. بر این اساس اگر در رابطه ۱۴ مقدار بارندگی اعمال نگردد، مقدار W_w حدود ۳۲۲ میلی متر می باشد. با این مقدار آب آبیاری که مقدار بهینه آب مصرفی در

شرایط محدودیت آب می باشد، در مقایسه با آبیاری کامل (رابطه ۳) سطح زیر کشت (رابطه ۴) حدود ۱/۰۲ برابر می شود. حال آن که با اعمال بارندگی سطح زیر کشت مثلاً برای سال ۱۳۷۷ تا ۲/۲۷ برابر افزایش می یابد.

منابع

- ۱- اکبری نودهی، د.، عزیززاده، غ. ر. و پورثانی، الف. ۱۳۸۵. بررسی اثرات کم آبیاری بر محصول پنبه و تعیین تابع تولید در استان مازندران. مجله گیاه و زیست بوم. شماره هشتم. ۷۳-۸۴.
- ۲- اکبری، ن. و سپاسخواه، ع. ر. ۱۳۷۹. اثر باران فصل رشد بر بهینه سازی آب آبیاری گندم و پنبه. سمینار کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز. ۷۷ صفحه.
- ۳- سپاسخواه، ع. ر.، توکلی، ع. و موسوی، ف. ۱۳۸۵. اصول و کاربرد کم آبیاری. انتشارات کمیته ملی آبیاری و زهکشی. ۲۸۸ صفحه.
- 4-Chow, V. T., Maidment, D. R. and Mays, L. W. 1988. Handbook of applied hydrology. McGraw-Hill, New York, 527 p.
- 5-English, M. J. 1990. Deficit irrigation. I: Analytical framework, J. Irrig. And. Drain. Eng., ASCE. 11(3):399-411.
- 6-English, M. and Raja, S. N. 1996. Perspective on deficit irrigation. Agric. Water Manage. 32: 1-14.
- 7-Gahreman, B., Zand-Parsa, Sh. and Sepaskhah, A. R. 2001. Deficit irrigation for corn: A comparison of two methods. Iran Agric. Res. 20: 1-16.
- 8-Sepaskhah, A. R. and Akbari, D. 2005. Deficit Irrigation Planning under Variable Seasonal Rainfall. Biosystems Engineering (2005) 92 (1), 97-106.
- 9-Rockstorm, J., Barron, J. and Fox, P. 2003. Water productivity in rain-fed agriculture: challenges and opportunities for smallholder farmers in drought-prone tropical agro ecosystems. In: Water Productivity in Agriculture: Limits and Opportunities for Improvement (Kinjje J.W., et al., eds), pp 145-162. International Water Management Institute, Colombo, Sri Lan.
- 10-Zand-Parsa, Sh. and Sepaskhah, A. R. 2001. Optimal applied water and nitrogen for corn. Agric. Water Manage. 52: 73-85.
- 11-Zhang, H. and Oweis, T. 1999. Water-yield relations and optimal irrigation scheduling of wheat in the Mediterranean region. Agric. Water Manage. 38: 195-211.